మనీషి

రైలెక్కిన దగ్గర్నుంచి గమనిస్తున్నాను ఆ అమ్మాయిని. కిటికీ లోంచి పైకి చూస్తూంది. ఏదో లోకంలో ఉన్నట్టుగా లేదు. ఆమె పక్కన కూర్చున్న ఆయన ఆ అమ్మాయి తండ్రిలా ఉన్నాడు. మనిషి నిండుగా, గంభీరంగా ఉన్నాడు.

సిగార్ వెంట సిగార్ చెయిన్‌లా కాలుస్తున్నాడు. తను వదులుతున్న పొగ వేపే చూస్తూ కాలం గడిపేస్తున్నాడు. రైల్లో [illegible] లేకపోతే నాకు బోరు కొడుతుంది అంటూ రైలు ప్రయాణం అంటేనే నాకు [illegible]. ఉద్యోగం దొరికే వరకూ ఈ ఇంటర్వ్యూలు తప్పవు. ఈ రైలు ప్రయాణాలూ తప్పవు.

[illegible] ఈ మధ్య [illegible] కొత్త పుస్తకం [illegible]. కాని, మనసు పుస్తకం మీద లేదు. ఆ అమ్మాయినే చూడాలనిపిస్తూంది. పిచ్చిగా అటు చూడటం బాగుండదని పుస్తకం అడ్డం పెట్టుకుని ఆ అమ్మాయిని గమనిస్తున్నాను.

చాలా సింపుల్‌గా ఉంది. సాయంకాలం సూర్యుని కాంతికి ఆమె చెవులకున్న డ్రాప్స్ మెరుస్తున్నాయి. రైలు కుదుపుకి చిన్నగా ఊగుతూ ఆమె కెంతో అందాన్నిచ్చాయి.

అంత అందమైన అమ్మాయి మూగదా! అది నిజం కాకూడదు.

ఆయన్ని మాటల్లోకి దింపుదామను కున్నాను. కాని, ఎందుకో ఆయన మౌనాన్ని భంగం కలిగించడం ఇష్టంలేక ఊరుకున్నాను.

ఇంటర్వ్యూలో బాగానే చెప్పాను. కాని, ఈ రోజుల్లో [illegible] ఉద్యోగాలు రావడం అంత సులభం కాదు. కాని, ఏదో [illegible] ఇస్తారేమో... ఇలా [illegible] చూస్తున్నాను [illegible].

చీకటి పడింది. రైల్లో లైట్లు వెలిగాయి.

'నువ్వెందాకా వెళతావు, బాబూ...' ఆయన నన్నే అడిగారు.

'నే నాండి... నేను విశాఖపట్నం వెళుతున్నాను.' హమ్మయ్య, ఇప్పటికైనా మాట్లాడారు దేవుడా అని మనసులో అనుకుంటూ అన్నాను.

'ఆ పైబెర్తు నీదేనా...' నా బెర్తు వేపు చూపిస్తూ అడిగారు ఆయన.

'అవునండీ...'

'మేమూ విశాఖపట్నమే వెళుతున్నాం. మాకేమో కింద బెర్తు లిచ్చారు. నాకు కింద నిద్ర పట్టి చావదు. నీ బెర్తు నాకిస్తే... కాస్త కునుకు తీస్తా. మళ్ళీ నిద్దర్లేక పోతే చికాకు.'' చాలా మెల్లిగా అడిగారు ఆయన.

- అంగర వెంకట శివప్రసాదరావు

'అప్పటిదాకా పడుకోండి. నేను కింద పడుకుంటా. . .'

'అమ్మాయ్. . . నేను మీద పడుకుంటా. . . నువ్విక్కడే పడుకో. ఇదుగో పిరిభటు ఆ బెర్తు. ఆయన కూడా విశాఖపట్నం వస్తున్నారట. అనవసరంగా నిద్ర పాడు చేసుకుని అలా కూర్చోకు . . . పడుకో. . .' ఆ అమ్మాయి భుజం మీద చెయ్యి వేసి అనా డాయన.

'అలాగే, డాడీ... మీరు పడుకోండి. నేనూ పడుకుంటా. . .'

'థాంక్ గాడ్. . . నే అనుకున్నట్టు అమ్మాయి మూగది కాదు.'

'మీ పేరు. . .' అయన నడిగారు.

'నా పేరు గోపాల్. మాది విశాఖపట్నమే. హైదరాబాద్ ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళాను.'

'నే నింక పడుకుంటాను, బాబూ, కాస్త అమ్మాయిని చూస్తూండు, బాబూ...' ఆయన పై బెర్తు ఎక్కేశారు. మరో పది నిమిషాల్లో నిద్ర పోయారు.

ఆ అమ్మాయి ఇంకా కనిపించని చీకట్లోకి ఏదో పోగొట్టుకున్న వ్యక్తిలా వెతుకుతూంది. ఆ అమ్మాయిని చూట్టా ఉండా లనిపించింది.

'మీ పేరు...' మెల్లిగా అడిగాను.

ఆ అమ్మాయి ఒక్కసారి ఉలిక్కి పడింది. 'ఆఁ' అంటూ నా వేపు తిరిగింది.

'క్షమించండి, మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేసి నట్టున్నాను.'

'అదేం లేదు. ఏదో ఆదమరపుగా ఉండి మీ రడిగిన ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పలేదు.

'మీ పేరు. . .'

'శారద. . . బి. ఎ. చదువుతూ ఆపేశాను. అన్నయ్యకేమో నేను చదవటం అంటే ఇష్టం. కాని, డాడీ ఆడపిల్లకి అంత చదువెందు కంటారు. కొంత మందికి అవకాశా లుండికూడా చదువు మీద శ్రద్ధ లేక చదవరు. కొందరికి అవకాశం లేక చదువు మీద శ్రద్ధ ఉన్నా చదవరు. మా లాంటి వాళ్ళకి అన్నీ ఉన్నాకూడా ఇలాంటి వాళ్ళ వల్ల చదవడం పడదు. నిజమే. . . ఒక విధంగా ఆలోచిస్తే డాడీ అన్నట్టు ఆడపిల్లకి అంత చదువు ఎందుకనిపిస్తుంది? కాని, ఏ విధంగా ఆలోచించినా ప్రతి మనిషికి చదువుండా లని నే నంటాను. అవకాశం లేకపోయినా అతి కష్టం మీద చదివి ఉద్యోగాలు లేక బాధపడుతున్నవాళ్ళు ఎంతమందో. . . అన టీ నాడు ఇలా నిరుద్యోగ సమస్య పెరిగిందంటే కారణం ఏమిటి? మేమే. . . మా లాంటి ఆడపిల్లలే చదివి సరదాకి, కాలక్షేపానికి ఉద్యోగాలు చేస్తే, పూటకి గతిలేని మధ్యతరగతి మగవాళ్ళు మంచి మార్కులున్నా ఉద్యోగాలు లేక బాధ పడుతున్నారు. క్షమించండి. మిమ్మల్ని బోరుకొడుతున్నట్టున్నాను. అసలు నా తత్వమే అంత. వాగితే అతిగా వాగుతాను. లేకపోతే బుద్ధావతారంలా కూర్చుంటాను. ఆఁ. . . ఇంతకీ మీ రేం చేస్తున్నారు?'

'మీ రన్నారే. . . మధ్యతరగతి మగవాడని. . . నే నలాంటి వాణ్ణే. . .' నవ్వుతూ అన్నాను.

'ఐ సీ. యూ. . .'

'పర్లేదండి. మరేమైనా కబుర్లు చెప్పండి. సాయంత్రం నుండి మీ రలా మౌనంగా కిటికీలోంచి చూస్తూ కూర్చుంటే మూగవారేమో అనుకున్నాను. చెప్పుతున్నాడు. . .' ని నింకా ఏదో చెప్పబోయాను.

'లేదండీ. . . దేవుడు లేడు. ఈ విషయంలో నేను మీతో ఏకీభవించ లేను. కారణం ఏదైనా దేవుడు లేడు.' ఆమె కళ్ళల్లో లీలగా నీరు తిరిగింది.

అది నేను గమనించాను. ఆమె కిటికీ వేపు తిరిగి చీర కొంగుతో కంటికొస ఒద్దు కుంది. కొద్ది సేపట్లో ఆమె మామూలుగా నవ్వుతూ, "ఇంతకీ మా గురించి చెప్పలేదు కదూ! మా డాడీకి హైదరాబాదులో ఊపిరి తీసుకోవడానిక్కూడా టైము లేని బిజినెస్ ఉంది. ఆయనకి ఆ బిజినెస్సే సర్వస్వం. మా అమ్మ ఎప్పుడో నా చిన్నప్పుడే పోయింది. అప్పటినించి నాకు తోడుగా, నీడగా మా అన్నయ్యే ఉన్నాడు. నాకు చిన్నప్పుడు స్నానాలు తొడిగి, దగ్గరుండి భోజనం తినిపించి స్కూలుకి పంపేవాడు. సాయంత్రం నేను స్కూలునుండి వచ్చేసరికి నా కోసం లాన్‌లో కూర్చుని ఎదురు చూస్తూ ఉండేవాడు. సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకునే వాళ్ళం.

చీకటి పడ్డాక డాడీ ఇంటికి వస్తారేమో అని చూసేవాళ్ళం. కాని, రాత్రి ఏ పది గంటలకో డాడీ ఫోన్ చేసి—అర్జంటు పని ఉంది, మీరు భోజనం చేసి పడుకోం డని చెప్పేవాడు. అప్పటికే నేను సగం నిద్దరతో ఉండేదాన్ని. అన్నయ్య నన్ను లేపి, బలవంతం మీద అన్నం తినిపించేవాడు.

చూస్తారా! అన్నయ్యతో నేను అమ్మని, నాన్ననీ. . . నా సర్వస్వాన్నీ చూశానండీ. కానీ. . . కానీ. . . అలాంటి అన్నయ్య నాకు లేకుండా పోయాడండీ. దేవుడు ఉంటే ఇలాంటి దారుణం జరగనిస్తూ ఊరుకుంటాడా? దేవుడు లేడండీ. . .' ఆమె రెండు చేతుల్లో మొహం దాచుకుని ఏడ్చింది.

ఆమెని ఎలా ఓదార్చాలో తెలియక ఊరుకున్నాను. కొద్దిసేపటికి ఆమె సర్దుకుంది.

'ఒకసారి మే మిద్దరం బయటకో ఏదో ఊరు వెళుతున్నాం. అన్నయ్యా అజాగ్రత్త వల్ల ఏక్సిడెంట్ అయింది. నాకు పెద్దగా దెబ్బలేం తగల్లేదు. అన్నయ్య మాత్రం అక్కడికక్కడే పోయాడు. అన్నయ్య అంత్యక్రియలకి కూడా డాడీ దగ్గర లేకుండా పోయారు. ఆయన వచ్చేసరికి అంతా అయిపోయింది. ఎందుకు లెండి ఇవన్నీ మీకు చెప్పి మిమ్మల్ని బాధ పెట్టడం. . .' ఆమె కళ్ళు తుడుచుకుంటూ అంది.

'అప్పుడప్పుడు ఇలా చెప్పుకుంటేనే కాస్త మనసుకి శాంతైనా దొరుకుతుంది.' అంతకన్నా ఏమనాలో అర్థం కాక అలా అన్నా నేను.

'గతాన్ని తలుచుకుని తలుచుకుని బాధ పడ్డం...' ఆమె మౌనంగా నవ్వుతూంది.

నేను ఆశ్చర్యపోయాను, ఇంతవరకూ ఆమె ముఖంలో ప్రతిఫలిస్తున్న విషాదం ఎక్కడికి ఎగిరిపోయిందా అని.

'చాలా రాత్రయిందే! నిద్దరొస్తోంది, బాబూ, నే నింక పడుకుంటా. లేకపోతే డాడీ తిడతారు.' ఆమె బెర్తు మీద పడుకుంటూ అంది.

నే నింకా ఆమె చెప్పిన విషాదగాథ గురించే ఆలోచిస్తున్నాను.

ఒకసారి ఆమె వేపు చూశాను. ఆమె అప్పుడే ఎంతో హాయిగా నిద్ర పోతూంది. ఆలోచనలన్నీ కట్టి పెట్టేసి, అంత హాయిగా నిద్ర పోయే వాళ్ళని చూస్తే నాకు ఈర్ష్య పుట్టుకొస్తుంది.

సిగరెట్ తీసి వెలిగించాను. రైలు ఓ వేగంతో పరిగెడుతూంది. బయటంతా చీకటిగా ఉంది. పైన ఆయన కదిలిన అలికిడైంది.

'బాబూ! నువ్వింకా పడుకో లేదా?' పైనుంచే ఆయన అడిగారు.

'లేదండీ. నిద్ర పట్టలేదు.' సిగరెట్ కిటికీలోంచి విసిరేస్తూ అన్నాను.

'అమ్మాయి పడుకుందే. . .' తనలో తనే అనుకుంటూ కిందికి దిగారు.

'ఆఁ. . . ఇప్పుడే పడుకున్నారు. ఇంతసేపూ ఏవో కబుర్లు చెప్పి. . .'

'దానికెప్పుడూ ఉండే కబుర్లం కేంటి, బాబూ. . . వాళ్ళ అన్నయ్య పోవడంతో ఇది పూర్తిగా పిచ్చిదానిలా తయారైందీ. మునుపైతే ఎంతో హుషారుగా ఉండేది.' నిట్టూరుస్తూ అన్నా రాయన.

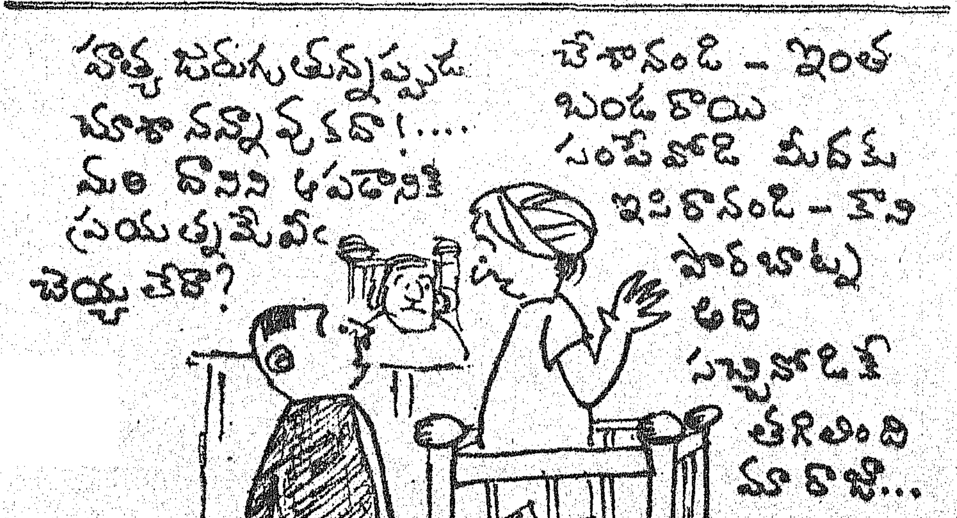

'బాధ పడకండి. పోలాగా ఆమె కోలుకుంటారు. [illegible] ఉద్వేగంగా అన్నా [illegible]

'మనికి అంత సీరియస్, బాబూ! నాను పోయావే దీనికి మెంటల్ షాక్ తగిలింది. అప్పుడప్పుడు భోరున ఏడుస్తుంది. ఎవరు చెప్పినా వినదు. ఇన్స్పెక్టర్ [illegible] రోజుల తరువాత [illegible] ఏం [illegible] అలా [illegible].'

శారదకు పిచ్చా! నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఆమె అంత సేపు నాతో మాట్లాడింది గానీ, ఎక్కడా అలా కనిపించలేదే. . . నాలో నేనే అనుకున్నాను.

'మీరు బాధపడకండి, సార్. ఆమె త్వరలోనే కోలుకుంటారు.'

'అందుకే కద, బాబూ, ఈ ఊరు తీసుకురావడం. పిచ్చాసుపత్రిలో ట్రీట్‌మెంట్ ఇప్పిస్తే. . .'

'సార్! నిక్షేపం లాంటి అమ్మాయిని తీసుకెళ్ళి ఆ నరకంలో పడేస్తారా? అక్కడ పిచ్చి తగ్గదండి. మరి కాస్త ఎక్కువవుతుంది.'

'నే నింకేం చేసేది, బాబూ . . .' నిస్సహాయంగా అన్నా రాయన.

'ఆమె కి విషయం తెలుసా?'

'లేదు, బాబూ . . . [illegible] తీసుకు వెళ్తుంటా [illegible].'

'సార్! మీరు ఏం అనుకోనంటే నా మాట కాస్త వినండి. మీ లాగా ఇక్కడ కొన్నాళ్ళపాటు ఉండాలని వస్తుంటారు కదా! తొందరపడి ఆమెని హాస్పిటల్లో చేర్పించకండి. ఆమె కేం పిచ్చి లేదు. నాకు పదిహేను రోజులు అవకాశం ఇవ్వండి. మనసుకి ఆహ్లాదకరమైన ప్రదేశాలూ అవీ చూపిస్తే ఆమె మామూలవుతారు. నేను ప్రయత్నిస్తాను. నా కి అవకాశం ఇవ్వండి. ప్లీజ్, అనవసరంగా ఆమెకి లేనిపోని పిచ్చి ఎక్కించకండి.' ఆవేశంగా ఒక్కొక్క మాట అన్నాను.

'అలాగే, బాబూ! అమ్మాయి బాగు పడుతుందంటే నాకు కాదంటానా. . .'

'కాని, ఈ విషయం ఆవిడతో చెప్పకండి. సరదాగా కొన్నాళ్ళపాటు గడపటానికే వచ్చినట్టు చెప్పండి. ఆమె పూర్తిగా కోలుకుంటారని నాకు పూర్తి నమ్మకం ఉంది.' ఎంతో ఆత్మ విశ్వాసంతో అన్నాను.

2

'క్షమించండి. నేను ఈ ఊళ్ళో ఉంటూ మిమ్మల్ని హోటల్లో దింపు తున్నాను.' [illegible] అన్నాను.

'దాందేం ఉంది లెండి. . . మేము కొన్ని రోజులుండాలని ఉద్దేశ్యం. ఈ ఊరు తెలిసినవాడివి కదా—బాగా చూపిస్తావని. . .' అయిన నవ్వుతూ అన్నారు.

'ఎస్, డాడీ! ఈ ఊరి ఎంతో బాగుంటుందని విన్నాను. ఇన్నాళ్ళకి ఆ అదృష్టం కలిగింది.' శారద ఎంతో ఉత్సాహంగా అంది.

'కారుల్లో తిరిగే వాళ్ళకీ, కార్పెట్ల మీద నడిచే వాళ్ళకీ అంతా అందంగానే కనిపిస్తుంది. కాని, కాలినడకన మా ఊళ్ళో తిరిగితే . . .

'బాబోయ్ అది హైజాగ్ కాదు 'హెల్' అని మూడు రోజుల్లో మీ ఊరు పారిపోతారు.' నేను నవ్వుతూ అన్నాను.

'బెట్ కట్టండి. నే నిక్కడ ఉన్నన్నాళ్ళూ నడిచే వస్తాను అన్ని చోట్లకీ.'

'ఆఁ ... ఆఁ ... అంత తొందరగా కట్టేయకండి బెట్. . . కొన్ని చోట్ల నడక తప్పదు. అది చాలు, మీ రెంత దూరం నడుస్తారో. . .'

'ఆల్‌రైట్, చూద్దాం. రేపే మనం బయలుదేరుదాం.'

'అలాగైతే రేపు ఉదయాన్నే వస్తాను నేను. హార్బర్ దగ్గర మూడు కొండల [illegible] కొండ [illegible] వెంకటేశ్వర [illegible] నేనూ ఉత్సాహంగా అన్నా . . .

3

'ఇదుగో ఇదే మూడు [illegible] అదుగో ఆ కొండమీద మస్జిద్ ఉంది. ఈ కొండ మీద క్రిస్టియన్స్ చర్చి ఉంది. ఈ కొండమీద మన వెంకటేశ్వరస్వామి కోవెల ఉంది.

ఈ రెండు కొండల మధ్య రైల్వే ట్రాక్ చూడండి. [illegible] ఈ రైల్వే ట్రాక్ వేశారు.' [illegible] చూపిస్తూ కోవెల మెట్లు ఎక్కాను. వాళ్ళు నా వెనకే ఎక్కడం [illegible] పెట్టారు.

మెట్లన్నీ పూర్తిగా ఎక్కేసరికి రావు గారికి ఆయాసం వచ్చింది. శారదకికూడా అలసటగానే ఉన్నా, పైకి కనిపించనీయటం లేదు. నవ్వుకున్నాను.

దేవుడి దర్శనం అయింది. పక్కనే ఉన్న అమ్మవారి కోవెలకూడా వెళ్ళాం. పళ్ళెంలో కుంకుమ తీసుకుని నుదుట పెట్టుకుంది శారద.

'సరిగా ఉందా?' నా వైపు తిరిగి అడిగింది.

ప్రపంచపు అత్యుత్తమ హెయిర్ డ్రెసింగ్.

మీ జుట్టు ఆరోగ్యంగా ఉంచేసే మంచి తిండిగా ఉండడానికి వీలవుతుంది. జుట్టుకుదుళ్ళని గట్టిపరిచి, కేశాలను పోషించే ప్రొటీన్ బ్రిల్‌క్రీమ్‌లో ఉంది.

జుట్టుని రెండు విధాలా కాపాడుకునే హెయిర్ డ్రెస్సింగ్ బ్రిల్‌క్రీమ్ ఒకటే—జుట్టు ఆరోగ్యాన్నీ, చక్కదనాన్నీ. ఇది జిడ్డు లేనిది. జిగురులా అంటనిది.

ప్రపంచపు అత్యుత్తమ హెయిర్ డ్రెస్సింగ్. అందంగా కనబడండి. ప్రొటీన్ భరితమైన బ్రిల్‌క్రీమ్ వాడండి.

ప్రొటీన్ భరిత

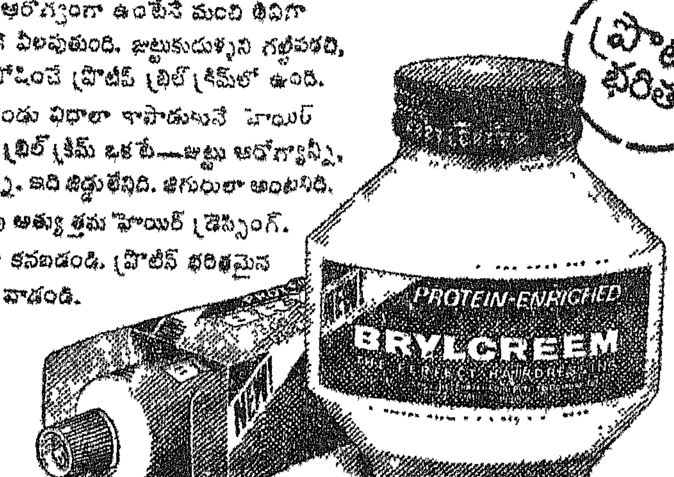

ప్రొటీన్ భరిత
బ్రిల్‌క్రీమ్ అందమయిన కేశాలకు ఆరోగ్యమయిన మార్గం.

ఆమె ఎంతో అందంగా ఉంది. ఆమెనే చూస్తూ ఉండిపోయాను, జవాబివ్వకుండా.

'అరె! మిమ్మల్నే . . ఏమి టలా ఉండిపోయారు? కుంకుమ సరిగా ఉందా అని అడిగాను. . . జవాబు చెప్పరేం.' రెట్టించి అడిగింది శారద.

'ఆఁ . . బాగానే ఉంది.' నన్ను నేను కప్పి పుచ్చుకుంటూ అన్నాను.

'రండి. డాడీ అక్కడ చూస్తున్నారు. మనం వెళదాం' అంటూ ఆమె నడిచింది.

ఆమెని అనుసరించాను. కొంతసేపు అక్కడ కూర్చున్నాం. జాలుగోడ దగ్గర కొల్ని పక్కనే ఉన్న ఫొసిల్ చూస్తూంది శారద. రావుగారి మాటలు వింటూ కూర్చున్నాను నేను.

కొంతసేపటికి కిందికి దిగి వచ్చేశాం. అలాంటి చక్కటి సాయంత్రం మనసుకి ఎంతో ఆనందాన్ని ఇచ్చింది మాకు.

'రేపు బీచికి వెళదాం' అన్నా నేను.

'ఇది కాదా బీచ్. . !' ఆశ్చర్యంగా అడిగింది శారద.

'ఇక్కడ ఉన్నా రామకృష్ణా బీచ్ ఇంకా బాగుంటుంది. అక్కడమెంటుం బెనెస్సైఅదీ బాగుంటుంది.'

'తప్పకుండా వెళదాం.' ఎంతో ఉత్సాహంగా అంది శారద.

4

రామకృష్ణా బీచిలో చాలా సేపు కూర్చున్నాం.

'సిమ్హాచలానికి వెళదాం.' ఉన్నట్టుండి అంది శారద.

నేను రావుగారి వేపు చూశాను.

'నేను రాలేను. మీరు వెళ్ళండి.' రావుగా రన్నారు.

ఆమెతో వెళ్ళడానికి సందేహించాను.

'రండి. . .' మారాం చేసింది శారద. తప్పక వెళ్ళాను.

చిన్న చిన్న కెరటాలకి జడవకుండా ముందుకి వెళ్ళింది శారద. అంతలో పెద్ద కెరటం వచ్చింది. భయపడి నా చెయ్యి పట్టుకుంది. నా కెందుకో రావుగారు చూస్తారేమో అనిపించింది. వెనక్కి తిరిగి చూశాను. ఆయన ఎటో చూస్తున్నారు.

'భయంగా ఉందా?' మెల్లిగా అడిగాను.

'కొంచెం భయమేసింది.' నీటి వేపు చూస్తూ అంది శారద.

'వెళిపోదామా?'

'వద్దు. కొంచెం సేపు నిలబడదాం. మీ కేమన్నా అభ్యంతరమా?' నా కళ్ళలోకి చూస్తూ అడిగింది.

'నో. .'

'అలానైతే కాసేపుందాం.' కాలితో నీరు తన్నుతూ అంది.

నేను మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగాను, రావుగా రేం చేస్తున్నారో అని. ఇంతలో శారద కెవ్వునఅరిచి నన్ను పట్టుకుంది. ఏమైందో తెలిసేసరికి మే మిద్దరం పూర్తిగా తడిసి పోయాం. శారద కిలకిలా నవ్వుతూంది. వెనక్కి వచ్చేశాం.

'అరె! పూర్తిగా తడిసిపోయారే . . .'

'అవును, డాడీ, పెద్ద కెరటం వచ్చింది.' నవ్వుతూ అంది శారద.

లాడ్జికి వచ్చేశాం.

'కూర్చోండి. . .'

'అబ్బే, ఎందుకూ—మెళ్ళిపోతాను.'

'అలా తడిసి ఎలా వెళతారు? ముందు ఆ బట్టలు మార్చండి.'

'ఇప్పుడా... ఎలా?' అయోమయంగా అన్నాను.

'అవునోయ్. . . నా లుంగీ కట్టుకో అందాకా. . .' రావుగా రన్నారు.

రావుగారి లుంగీ కట్టుకుని కూర్చు న్నాను. ఈ లోపున బాయ్ వేడి కాఫీ తీసుకొచ్చాడు.

నా బట్టలు ఇస్త్రీ చేయించి తీసుకు రమ్మని బాయ్‌ని పంపింది శారద. బట్టలు వచ్చేవరకూ మేము కబుర్లు చెప్పుతూ కూర్చున్నాం.

'రేపు ఎక్కడికి వెళదాం?' కుతూహ లంగా అడిగింది శారద.

'మీ ఇష్టం.'

'అలా కాదు—మీరే చెప్పాలి.'

'అలానైతే రేపు సింహాచలం వెళదాం.'

బట్టలు కట్టుకుని వచ్చేశాను.

5

'కొండమీదికి బస్సులో వెళదాం' నే నన్నాను.

'నడిచే వెళదాం. ఏం మీకు కాళ్ళు పీకుతాయా?' ఎగతాళిగా అడిగింది శారద.

'నా కలాంటిదేం లేదు. మీకే నా కష్టం. వెయ్యి మెట్లెక్కాలి.'

'మీరు బస్సుమీద రండి, డాడీ, మేము నడిచి వస్తాం.' చాలా హుషారుగా అంది శారద.

'ఏమండోయ్. . . మధ్యలో అల్లరి పెడితే లాభం లేదు, నవ్వుతూ అన్నాను.

'అలాంటి భయం మీ కక్కర్లేదు.' ఛాలెంజ్‌గా అంది శారద.

రావుగార్ని బస్సెక్కించి, కొండ మీద మా కోసం వెయిట్ చెయ్యమని చెప్పి, మేము నడక ప్రారంభించాం.

శారద వంద మెట్లు సరదాగానే ఎక్కింది.

'ఎంత బాగుందో ఆ సీనరీ. . .' ఆగిపోతూ అంది.

'సీనరీలు చూస్తూ కూర్చుంటే, సాయంత్రం అయిపోతుంది. వేగిరం ఎక్కండి.'

'ఉండండి. ఒక్క ఫోటో తీసుకో నివ్వండి. మీ రక్కడ నించోండి. ఆ సీనరీ బాక్‌గ్రౌండ్‌గా మీకు ఫోటో తీస్తాను.' నన్ను బలవంతాన నించెట్టి ఫోటో తీసింది. మళ్ళీ కొన్ని మెట్లెక్కాం.

'అబ్బా. . . ఇంకెన్ని ఉన్నాయండీ...' ఒక చోట కూర్చుంటూ అడిగింది శారద.

'ఇంకా ఎక్కడ—నాలుగు వందలు దాటలేదు.'

'అమ్మ బాబోయ్, ఇంకా ఆరు వందలే. . .'

'ఏమనుకుంటే మాట అనుకున్నారా!' నవ్వుతూ అన్నా నేను.

'సరి నే నెక్కలేను, బాబూ. . . కాళ్ళు నొప్పెడుతున్నాయి.'

'ప్లీజ్, కాస్త ఓపిక తెచ్చుకుని ఎక్కండి. అవతల మీ నాన్నగారు మన కోసం వెయిట్ చేస్తూ ఉంటారు.'

'నా వల్ల కాదు, బాబూ. . .' మోకాళ్ళు రాసుకుంటూ అంది శారద.

'ప్లీజ్. . .' ఆమెకి చెయ్యి అందిస్తూ అన్నాను.

నా చెయ్యి పట్టుకుని లేచింది. అలాగే కొంతసేపు మెట్లెక్కింది. అతి కష్టం మీద మెట్లెక్కుతూంది. నన్ను పూర్తిగా ఆధారం చేసుకుని ఎక్కుతూంది. నే నేం అనలేకపోయాను.

'వచ్చేశాం. . . ఇంక కొన్ని మెట్లే.'

ఆమె ఏం మాట్లాడలేదు.

'మీ నాన్నగారు చూస్తారు, చెయ్యి వదలండి.' దూరంగా రావుగార్ని చూసి అన్నాను.

ఆమె నాకు దూరంగా జరిగింది. 'ఏం భయపడుతున్నారా. . .?' నవ్వుతూ అడిగింది.

'కాదు. సభ్యత, సంస్కారం . . .'

'మెట్లమీద రారేదా అవి. . .' నా వేపు అదోలా చూస్తూ అంది శారద.

'వచ్చాయి. కాని, అలాంటి చోట ఆడపిల్లని ఒంటరిగా వదిలేసి రావడం సభ్యత కాదు.'

రావుగారికి దగ్గరగా వచ్చేశాం మేము.

'సారీ, డాడీ. . . లేటైపోయింది. అబ్బ ఎన్ని మెట్లున్నాయో. . .' గుండెల మీద చెయ్యి వేసుకుంటూ అంది శారద.

'వేగిరం వెళ్ళండి. మళ్ళీ దర్శనం అవదు.' మమ్మల్ని తొందర చేశారు రావుగారు.

'మీరో. . .' మేమిద్దరం ఒకేసారి అన్నాం.

వేగం

చిత్రం—డి. పండరి (కరీంనగర్)

'మీ రెంతకీ రాకపోతే నే వెళ్ళి వచ్చేశాను.'

'రండి. మనంకూడా వెళ్ళి వచ్చేద్దాం.' ముందుకు నడుస్తూ అంది శారద.

'వచ్చేస్తాం, కూర్చోండి.' రావుగారితో అంటూ శారద వెనకే నడిచాను.

'దర్శనం చాలా సులువుగా అయింది. ఆ దేవుడి గురించి, చందన యాత్ర గురించి వివరంగా చెప్పాను. ఆమె ఎంతో ఆసక్తిగా వింది, మధ్య మధ్య చిలిపిగా ప్రశ్నలు వేస్తూ.

అక్కడ వింతలు, విశేషాలు చూపించాను. ప్రసాదాలు తీసుకుని దిగి వచ్చేశాం. రావుగారు మా కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. బస్సు టిక్కెట్లు కొనేశాను.

'మేము మెట్లు దిగి వచ్చేస్తాం. . . ఎంత. . .' శారద నేపు చూస్తూ అన్నాను.

'అమ్మ బాబోయ్ . . .'

'ఏం కాళ్ళు పీకుతాయా?'

'మహాప్రభో...మీ కో నమస్కారం.' అభినయిస్తూ అంది.

నేను, రావుగారు పకపక నవ్వాం. మాతో శ్రుతి కలిపింది శారద. బస్సులో కొండ దిగి వచ్చేశాం.

మరునాడంతా కాళ్ళు పీకులంటూ ఎక్కడికీ కదల్లేదు శారద. వాళ్ళతో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పాను.

'రే పెక్కడికి వెళదాం. . .?' ఇంక వెళ్ళిపోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో అడిగాను.

'రేపు షాపింగ్‌కి వెళ్ళాలి.'

'అంతేనా! మరేం ప్రోగ్రామ్ లేదా?'

'రేపటి కది చాల్లెండి.' నవ్వుతూ అంది శారద.

'అలాగే. . . మరింక నే వస్తాను' అంటూ లేచాను.

6

'షాపింగ్‌కి మీ రిద్దరూ వెళ్ళండి. నేను రెస్టు తీసుకుంటా' నంటూ

[illegible] రూమ్‌లోనే ఉండిపోయాం.

సాయంత్రం, నేను షాపింగ్‌కి [illegible] బయల్దేరాం. ఏవేవో చాలా కొన్నాం. [illegible] తొందరగా వచ్చాను.

[illegible] 'ఏది బాగుంది' అంటూ నా సలహా అడిగింది.

షాపింగ్ నాకు అలవాటైపోయింది. అలా [illegible] శారదని చూస్తుంటే [illegible] ఉంది నాకు.

'అందరూ అమ్మాయిగారి [illegible] [illegible]...' [illegible] అడిగాను.

'ఆ... [illegible] వచ్చారు. [illegible] [illegible] [illegible] చెప్పింది.

'[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]... [illegible]'

'అబ్బ... [illegible] వెళ్ళేవరకూ [illegible] కష్టం. [illegible] కదులుతో [illegible]...' ఇంక మాట్లాడలేక [illegible] వాలిపోయింది.

టాక్సీ హోటలు ముందు ఆగింది. [illegible] ముందు శారద దిగింది. ఆమెని అనుసరించాను నేను. [illegible] ఎయిర్-కండిషన్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళాం. [illegible] [illegible]. [illegible] రెండు [illegible] ఖాళీ చేశాక [illegible].

'హోటలు బాగుంది...'

'అవును. [illegible] [illegible] [illegible].' [illegible] అన్నాను.

'[illegible]... [illegible]' ఆశ్చర్యంగా అడిగింది శారద.

ఈ సారి తలఊపేను.

[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] తెచ్చి నా దగ్గర పెట్టాడు. [illegible] [illegible] [illegible] నా దృష్టి [illegible] ఉంది.

శారద తన [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. నా [illegible] తల [illegible]. రావుగారింటో అంతా ఆయనే ఖర్చు పెట్టేవారు. ఈవేళ శారద ముందు [illegible].

శారద [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible].

'అయ్యయ్యో! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].'

[illegible] [illegible] ఎంతో [illegible] చెప్పింది. నా [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] లేకపోయాను.

శారద [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

పుస్తకాలు చదవడం కాదు ముఖ్యం. మనుషులను చదువు. మానవత్వను గ్రహించు. అంత కన్నా నిన్ను నీవే అర్థం చేసుకో. ఆత్మ పరిశీలన జరుపు... కాదంటే నిన్ను బాగుచేసేవారి మాటలు వినకుండా విమర్శించే మిత్రుల్ని వెతుకు.

—[illegible]

ఉండడమన్నా వినకుండా వచ్చేశాను. గుమ్మం దాకా శారద దిగబెట్టడానికి వచ్చింది.

నా చెయ్యి పట్టుకుంది. ఆమె వేపు చూశాను.

'గోపాల్! ఎందుకో నువ్వు ముభావంగా ఉన్నావు. హోటలు బిల్లు విషయమేనా? డోంట్ వర్రీ...' అంటూ నా చెయ్యి వదిలేసింది.

శారద గుర్తించిందా? ఆశ్చర్య పోయాను. ఆలోచిస్తూ ఇంటి వైపు నడిచాను.

ఆ రాత్రంతా శారద వేపే నా మనసు లాగింది. శారదని ప్రేమిస్తున్నానా? ... శారద... శారద నన్ను ప్రేమి స్తోందా! ఏమిటి జరుగుతోంది? సింహాచలం వెళ్ళినప్పుడు జరిగిన [illegible] [illegible] గుర్తుకొచ్చింది. ఆమె నన్ను పూర్తిగా ఆధారం చేసుకుని మెట్లెక్కడం... అలాంటి ఆలోచనలు మళ్ళీ రాకుండా కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుని పడుకున్నాను.

7

మర్నాడు రావుగారికి కొంచెం జ్వరంగా ఉంది.

'ఇవాళ ఎక్కడికీ వెళ్ళొద్దు.' [illegible] అన్నాను.

'నా గురించి మీరు ఆగొద్దు... [illegible] [illegible].' [illegible] [illegible] చేశారు.

శారద వేపు చూశాను. ఆమె [illegible] ఉంది. ఆమె కూడా నా వేపు చూసింది. ఆ చూపులో నా తప్పేమీ లేదన్న అర్థం స్ఫురించింది.

'[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

ఆ అమ్మాయి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

'ఈ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

'[illegible]... [illegible]' అడుగుతూ అన్నాను.

'నా ఖర్చు [illegible] [illegible] [illegible] ఖర్చు పెట్టు.'

'అబ్బె... వద్దండి...' మొహమాట పడ్డాను.

'నేను వెళ్ళిపోయేటప్పుడు మళ్ళీ నా పర్సు నా కిచ్చేద్దువు గాని. ... నిన్నం [illegible] ఉంచేసుకో మనటం లేదు.' నవ్వుతూ అన్నారు.

ఆయన దగ్గర పర్సు తీసుకున్నాను. ఆయన తృప్తిగా చూశారు నా [illegible]. [illegible] మొహంలో ఆనందం మెరిసింది.

ఆ రోజంతా శారద ఎప్పుడూ [illegible] [illegible]. బీచికి వెళ్ళాం. 'హాట్‌డాగ్' బండి దగ్గర [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

శారద రావుగారితో చెప్పేసిందా? ఆలోచిస్తూ నిలబడ్డాను.

'అబ్బ! ఏమిటండీ... అది కొన [illegible]...' నా భుజం మీద చెయ్యి వేస్తూ అంది శారద.

[illegible] చెప్పుకుంటూ అక్కడ అవీ [illegible] తిన్నాం. [illegible] [illegible] కొంతసేపు నిలబడ్డాం.

'ఇంక వెళ్ళిపోదాం, చీకటి పడు తోంది...'

'భయం వేస్తోందా?' నా భుజం మీద తల ఆనిస్తూ అడిగింది.

నే నేం మాట్లాడలేదు. కొంచెం [illegible] తిరిగి [illegible] వచ్చాం. [illegible] [illegible] వింతగా [illegible].

'ఐస్‌క్రీమ్ తిందాం.' చిన్న పిల్లలా అడిగింది శారద.

'ఎప్పుడూ తిండిగోలేనా...' [illegible] అన్నాను.

'లేకపోతే ఏం గొడవ చెయ్యమన్నావు?' [illegible] అడిగింది.

శారద [illegible] [illegible] [illegible] చెప్పాలో అర్థం కాలేదు. ఐస్‌క్రీమ్ అంటూ ఆమె వేపు చూశాను. [illegible] [illegible] ఐస్‌క్రీమ్ మీద దృష్టి నిలిపి తింటోంది.

'శారదా...' [illegible] పిలిచాను.

'ఊఁ...' తల ఎత్తకుండానే పలికింది.

'[illegible] [illegible], [illegible] మీ [illegible] గారితో చెప్పావా?'

'[illegible] ఏమిటి...' నా వేపు చూస్తూ అడిగింది.

'[illegible] చెప్పు విషయాలు...'

నా మాటకు అడ్డు వస్తూ... 'అవి చిన్న విషయాలా!' అడిగింది.

నే నేం మాట్లాడలేదు. బిల్లు నేనే [illegible] కట్టేశాం. రూమ్‌కి వెళ్ళగానే పర్సు రావుగారి కిచ్చేశాను.

'ఏ ఖర్చు [illegible], బాబూ...'

'మళ్ళీ నేను తీసుకుంటా లెండి' అంటూ పర్సు డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ మీద పెట్టేశాను.

ఆ తరవాత వాళ్ళు నాలుగు రోజు లున్నారు. ఆ నాలుగు రోజులూ నేను ఉదయం రావుగారిచ్చిన పర్సు తీసుకుని శారదతో కలిసి బయటికి వెళ్ళేవాణ్ణి. సాయంత్రం తిరిగి రాగానే పర్సు టేబుల్ మీద పెట్టేవాణ్ణి.

రావుగారు వచ్చేటప్పుడు ఆ పర్సుతో [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

'[illegible] [illegible] వెళ్ళిపోతాం, బాబూ...' అన్నారు [illegible].

[illegible] శారద [illegible] [illegible] డ్రెస్ [illegible].

'[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]గా [illegible], బాబూ!' ఆయనే అన్నారు.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోతారంటే నా కెందుకో బాధనిపించింది. శారద వెళ్ళిపోతే [illegible] [illegible] [illegible].

'[illegible] [illegible]...' [illegible] అంది.

'అమ్మాయ్! రేపు మనం వెళ్ళేది...' గుర్తు చేస్తూ అన్నారు.

'[illegible]... [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]... [illegible] [illegible] [illegible]?' ఆ ప్రశ్నకి [illegible] [illegible] [illegible] ఒకేసారి [illegible] [illegible].

[illegible] వెంటనే [illegible], 'అ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]... ఆ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].' [illegible] అన్నాను.

'[illegible]... [illegible]... [illegible] ఇవాళ పిక్చర్‌కి వెళదాం' అంటూ దారి తీసింది.

సినిమా [illegible], [illegible] [illegible] వెళ్ళిపోతున్నారన్న [illegible] [illegible] [illegible]. శారద [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] కూల్‌డ్రింక్స్ [illegible].

'శారదా! మీరు [illegible] వెళ్ళి పోతున్నారు...' కూల్‌డ్రింకు తాగడం ఆపి అన్నాను.

'ఊఁ...' [illegible] కూల్‌డ్రింక్ [illegible] తలాడించింది.

'నీ కేం బాధగా లేదూ...' నెమ్మదిగా అడిగాను.

'ఎందుకూ!' ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

'అప్పుడే మీ ఊరు వెళ్ళి పోతున్నావు... నీ కెందుకు బాధ...'

'నీకు బాధగా ఉందా?' ఆమె దగ్గర నుంచి అదే ప్రశ్న వేసింది.

'అవును. పదిహేను రోజులు సరదాగా గడిపాం. ఆత్మీయత [illegible].

ఇన్నాళ్ళ ఏడుపునా నేనపోతుంది. [illegible] ఆ విరజాల ఎరీ నే వింటేని మాట్లాడలేక పోరగాను.

'స్నేహం అంత గొప్పది, గోపాల్... [illegible] నా చేతి వేళ్ళని చెంపకు చేరుస్తూ ఉంది.

[illegible] స్పర్శించింది. [illegible] శారద. కొంత [illegible] వెళ్ళాను.

[illegible] అంది.

'[illegible]' అడిగాను.

'[illegible]'

'[illegible]...'

'[illegible]'

'[illegible] తీసుకున్నాం.

'[illegible] ఏమిటి?'

'ఊరికే అలా అన్నాను. పద పోదాం...'

[illegible] చెప్పింది. [illegible] పోతున్నారు. [illegible] ఇంటివైపు [illegible]. ఇంటికి [illegible]. పర్సు నా దగ్గరే ఉండిపోయింది.

అప్రయత్నంగా విప్పి చూశాను. వంద రూపాయల నోట్లు కట్టగా ఉన్నాయి. పర్సు మూసేసి పెట్టెలో దాచాను...

8

మర్నాడు పర్సు జేబులో వేసుకుని బయలుదేరాను. నేను వెళ్ళేసరికి వాళ్ళిద్దరు సామాన్లు సర్దుకుంటున్నారు. సామాను [illegible] వాళ్ళకి సాయం చేశాను. టాక్సీలో స్టేషన్‌కి వెళ్ళాం. ఫస్ట్ క్లాస్ కంపార్ట్‌మెంట్లో సామాన్లు పెట్టించాం.

'[illegible] పద.' శారద [illegible].

[illegible] ఏదో ప్రత్యేకంగా మాట్లాడా[illegible] అని [illegible] పిలిచిందని [illegible].

'గోపాల్ [illegible]...' [illegible] అంది శారద.

అలాంటి మాట శారద నోటంట [illegible] ఆశ్చర్యపోయాను. ఎందుకని నే నడగలేదు.

ఆ తర్వాత నేను [illegible] మాట్లాడు[illegible] [illegible] పెట్టె ముందు దగ్గర [illegible].

శారద [illegible] రావుగారు [illegible] ఉన్నారు. [illegible] అర్థం చేసుకొని [illegible] ఉండిపోయాను.

శారద బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళింది. అదే మంచి సమయం అనుకున్నట్టు, రావుగారు చేతులు పట్టుకుని, 'బాబూ! ... నువ్వు దేవుడివి. నా శారదని మళ్ళీ మనిషిని చేశావు. నువ్వే గాని ఆ రోజు నన్ను ఆపకపోతే ఈ పాటికి శారద పిచ్చాసుపత్రిలో ఉండేది. నువ్వు నిజంగా దేవుడివి...' ఆయన కళ్ళంట నీళ్ళు తిరిగాయి.

'అదేంటండీ... ఇందులో నా దేం ఉంది...' [illegible] అన్నాను.

'నిజంగా ఇప్పుడు అమ్మాయిని చూస్తే [illegible] కొలుచుకుంటుంది... అమ్మాయి జీవితం బాగు పడుతుందా! అని బెంగ[illegible].'

'మరి కొన్నాళ్ళు ఉంటే ఇంకా బాగా...'

నా మాట పూర్తికాకుండానే, 'వాళ్ళ బావ ఫారిన్ నుండి వచ్చి నిన్ననే హైదరాబాద్ నుండి మాకు టెలిగ్రామ్ వచ్చింది.

అప్పట్నించి శారద ఒకటే [illegible] పరుగులు పెడుతోంది. అమ్మాయ్ పెళ్ళి నువ్వు తప్పకుండా రావాలి...'

'అలాగేనండి...' [illegible] అన్నాను.

'ఏమిటి, డాడీ, అలాగే అంటున్నారు...?' అడిగింది శారద.

'[illegible] పెళ్ళికి రమ్మంటు[illegible].'

శారద [illegible]

'[illegible]'

'అలాగే...' అన్నాను.

గార్డు విజిల్ వేశాడు. రైలు నెమ్మదిగా కదిలింది. నేను గబగబా కిందకి దిగాను.

[illegible] పర్సు గుర్తు కొచ్చింది. గబుక్కున తీసి కిటికీలోంచి రావుగారికి అందించాను.

'నీ దగ్గరే ఉంచు, బాబూ!'

'ఇది మీ పర్సు. మీ పర్సు మీకు క్షేమంగా చేర్చడం నా కర్తవ్యం. తీసుకోండి.' పర్సు ఆయన చేతిలో పెట్టాను.

శారద గుమ్మం దగ్గర చేతి రుమాలు ఊపుతూ నిలుచుంది. రైలు వేగం అందుకుంది. దూరం అవుతున్న రైలు వైపు చూస్తున్నాను.

శారద రుమాలుతో కళ్ళద్దుకోవడం దూరంగా ఉన్న నాకు కనిపించింది. ✻